

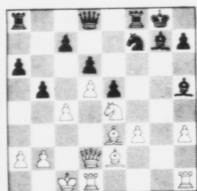
TALV

John Rødgaard skrivar:

Roknað varð við, at Jens Kristiansen fór at vinna umdystin um danmark-armeistarateitið. Men so varð ikki. Carsten Høi vann $2\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$. Hann vann 1. og 3. talvið. Tað fyrsta gekk soleiðis fyri seg:

H: Carsten Høi, IM
S: Jens Kristiansen, IM

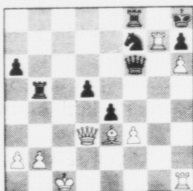
1. d4 g6
2. c4 Bg7
3. Ric3 d6
4. e4 Rld7
5. Be3 e5
6. Rige2 Rih6
7. f3 f5
8. Fd2 Rif7
9. 0-0-0 0-0
10. d5 Rif6
11. h3 a6
12. g4 b5
13. exf5 gxf5
14. gxf5 Rih5!
15. Rie4 Bx5
16. Ri2g3 Bg6
17. Rixh5 Bxh5
18. Be2

18. — bxc4?

Her var 18. —, Fh4! betri.

19. Rhg1 Kh8
20. h4! Rb8
21. Rig3 Bg6
22. h5 Bd3
23. Bxd3 cxd3
24. Rie4 Fh4
25. Rh1 Fe7
26. Rdg1 c6
27. h6 Bf6
28. Fxd3 cxd5
29. Fxd5 Rb5
30. Fd3 d5
31. Rixf6 Fxf6
32. Rig7! e4

33. Fc3!

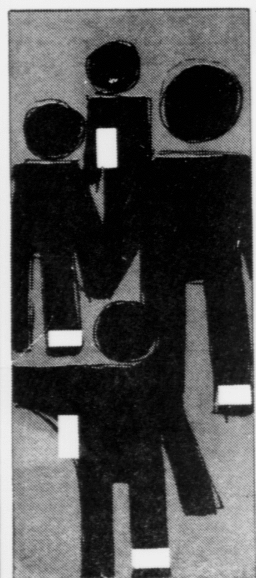
So var svartur liðugur!

33. — Rie5
34. Bd4 Fxf3
35. Bxe5 Fxh1+
36. Rg1+ gevst

OHRA-kappingin

í Amsterdam, ið fór fram í tveimum umferum, endaði soleiðis:

1. Ljubojevic, GM $6\frac{1}{2}$
2. van der Wiel, GM 6
3. Ribli, GM 5
- 4.-5. Timman, GM & Vaganjan, GM $4\frac{1}{2}$
6. Hellers, IM $3\frac{1}{2}$

RADÍO FYRI FERDSLUTRYGD

**Endur-
skin
verjir
ung
og
gomul**

Føroyakórið farið?

Hetta heldur Marianna Debes Dahl í seinastu Friu Føroyum í umtalu av konsertini í Norðurlandahúsinum sunnudagin 21. sept. Fari at nýta hetta høvi at koma við einari frágreiðing.

Sum kunnugt varð Føroyakórið stovnað í samband við upplatingina av Norðurlandahúsinum. Við sangarum úr ikki minni enn 15 býum og bygðum høvdu vit fingið savnað saman til stórt og dygdar-gott kór, sum tað nú eisini framhaldandi ber til at fara undir krevjandi uppgávur við og soleiðis bæði geva áhoyrarum høvi at hoyra stórverk innan kór-bókmentirnar framförd í Føroyum og meira framkomnum kórsangarum úr so at siga øllum landinum høvi at vera við í slíkum arbeiði.

Maðurin, vit nú finga at standa við endan, var ong-in minni enn heimskendi kórleiðarin Willi Gohl úr Sveits. Hann mundi tó helst leggja í so nógv fyri okkum við Messu í C-dur eftir Beethoven, tí um enn lutan var ógloymandi, tá ið vit saman við fullsettum symfoniorkestri framfördu hetta megnar verk í Norðurlandahúsinum, høvdu fyrireikingarnar verið so krevjandi, at nógvum av okkara góðu sangarum tókti tað ov mótamikili at vera við, tá ið vit aftur um heystið hildu fram við Schütz, Bach- og Handelkonsert fyrri eyga. Í sambandi við venjingar hendan veturin nevndi Willi Gohl onkuntíð, at hóskaði verk at farið undir seinni mudi Johannespassiónin eftir J. S. Bach vera. Men tá ið festivalin »Tonleikarárið í Føroyum« var av í september 1984, var tó greitt

bæði tað, at ikki bar til so beinanvegin at fara undir nakað nýtt við Føroyakór-inum, og eisini tað, at skuldi kórið halda fram sum eitt úrvalslíð úr øllum landinum, mátti nógv betri undirtøka fáast bæði frá kórum og kórleiðarum.

Tá ið Føroyavikan í Keypmannahavn í vár var í umbúna, fekk eg áheitan um at koma við einari kórskrá sum hana, vit í Havnarkórinum høvdu framfört á norðurlendsku tónleikadagunum í Keypmannahavn heystið 1984. Til tess at úrslitið nú kundi gerast enn betri, heitti eg á navnan Ólav Jøkladal um samvinnu millum Havnarkórið og Tórshavnar Kamarkór. Við hesum fulljómandi kóri vóru nú aftur skaptir møguleikar at fara undir næstan hvat sum helst, og tankarnir um Johannespassiónina vaknaðu av nýggjum. Men hvussu kundi nú Føroyakórið fáast við inn í myndina? Jú, um vit savnaðu allar sangararnar til venjingar saman við Willi Gohl í tveimum vikuskiftum og so í vikudøgnum ímillum vandu framhjá við einum úrvalskóri úr Havn við Focus-kórinum sum aðalstøði, so kundu vit sum eina byrjan greiða fyrsta partin av verkinum longu nú í september. Hetta nevndi eg við týðandi umboð fyrri Føroyakórsangarar av bygð, men tá ið hugskotið um slíkt arbeiðsbýti ikki varð mettt at vera gott, varð gingið frá tí aftur, og umboð fyrri áðurnevndu bæði kór heittu nú eftir samráð við kórleiðarar í Havn á Norðurlandahúsið um at venda sær beinleiðis til sangarar eftir lista, tey høvdu sett upp. Her var tað, at ein frá-

greiðing vantaði til tykkum sangarar í Føroyakór-inum, sum høvdu gleitt tykkum til framhaldandi samarbeiði við W. Gohl. At tit máttu kenna tykkum illa við at frætta, at Willi Gohl var í landinum og arbeiðið við Johannespassiónini, uttan at tit høvdu fingið boð, er væl skiljandi. Eg biði um umbering fyrri mitt ósketni, men hin vegin eri eg púra sannfördur um, at einasti møguleiki hjá Føroyakór-inum at vera við í hesari framförsu var áðurnevnda arbeiðsbýti millum tvey kór.

Nú er at venda aftur til spurningin: Er Føroyakórið farið? Her er fyrst at siga, at tað var tað á ein hátt longu við seinastu konsertina í september 1984, tí fráfallið av góðum sangarum var vordíð so

stórt, at vit vóru komin burtur frá upprunaligu ætlanini. Hin vegin munnu ivaleyst nógvir dugnaligir kórsangarar sita úti um landið, sum kundu hugsað sær at verið við í slíkum spennandi tiltøkum, um bert vit funnu fram til ein arbeiðshátt, sum veitti øllum eins góðar sémdir t.d. at einhver studningskipan fekk í lag, so at tað ikki í peningi kostaði summum meira at vera við enn øðrum, at onkrar framhjávenjingar vóru aðrar staðir enn í Havn o.s.fr. Kanska er spurningurin um eitt Føroyakór, tess skipan og arbeiðslag, nakað, sum eigur at verða tikið upp aftur í Kórsambandi Føroya, so sum onkur hevði skotið upp.

Ólavur Hátún

BER TEG AT SUM FÓLK Í FERDSLUNI

